

«مسابقه حفظ و تفسیر سوره مبارکه فجر»

به مناسبت دهه مبارک فجر، مسابقه حفظ و تفسیر سوره مبارکه فجر از کتاب «تفسیر نور» تالیف حجت الاسلام و المسلمین محسن قرائتی برگزار می شود.

- ✓ علاقه مندان می توانند با تهیه و مطالعه این جزو در این مسابقه شرکت نمایند.
- ✓ به نفرات برگزیده این مسابقه جوايزی اهدا خواهد شد.
- ✓ زمان برگزاری مسابقه تفسیر: ۱۷ بهمن ماه بعد از نماز عشاء
- ✓ زمان برگزاری مسابقه حفظ: ۱۸ بهمن ماه بعد از نماز عشاء
- ✓ برای دریافت جزو به کتابخانه مسجد مراجعه فرمایید.
- ✓ هزینه جزو ۱۰۰۰ تومان می باشد.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْفَجْرِ ﴿١﴾ وَلَيَالٍ عَشْرٍ ﴿٢﴾ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ﴿٣﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا يَسْرِ ﴿٤﴾ هَلْ فِي ذَلِكَ قَسْمٌ لِذِي حِجْرٍ
 أَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ﴿٥﴾ إِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ﴿٦﴾ الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ﴿٧﴾ وَمُثُودٍ
 الَّذِينَ جَاءُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ﴿٩﴾ وَفَرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ﴿١١﴾ فَأَكْثَرُوا فِيهَا
 الْفَسَادَ ﴿١٢﴾ فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطًا عَذَابٍ ﴿١٣﴾ إِنَّ رَبَّكَ لِيَالِمِرْصَادِ ﴿١٤﴾ فَأَمَّا إِنْسَانٌ إِذَا مَا
 ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ﴿١٥﴾ وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهَانَنِ
 كَلَا بَلْ لَا تُكْرِمُونَ الْيَتَيمَ ﴿١٧﴾ وَلَا تَحَاضُونَ عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ ﴿١٨﴾ وَتَأْكُلُونَ التِّرَاثَ أَكْلًا لَمَّا
 وَتَحْبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًا ﴿٢٠﴾ كَلَا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكَّا دَكَّا ﴿٢١﴾ وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًا صَفًا
 وَجَىءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ إِنْسَانٌ وَأَنِّي لَهُ الدِّكْرِي ﴿٢٣﴾ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي قَدَّمْتُ حِيَاتِي
 فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابَهُ أَحَدٌ ﴿٢٥﴾ وَلَا يُوثُقُ وَثَاقَهُ أَحَدٌ ﴿٢٦﴾ يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَةُ ﴿٢٧﴾
 ارْجِعِي إِلَى رَبِّكِ رَاضِيَةً مَرْضِيَّةً ﴿٢٨﴾ فَادْخُلِي فِي عِبَادِي ﴿٢٩﴾ وَادْخُلِي جَنَّتِي ﴿٣٠﴾

آیات ۱ الی ۵

- ❖ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ؛ به نام خداوند بخششندۀ مهربان
- ❖ «۱) وَالْفَجْرُ؛ به سپیده دم سوگند.
- ❖ «۲) وَلَيَالٍ عَشْرٍ؛ به شباهی ده گانه سوگند.
- ❖ «۳) وَالشَّفَعُ وَالْوَتْرُ؛ به زوج و فرد سوگند.
- ❖ «۴) وَالْأَيْلَلِ إِذَا يَسْرِ؛ به شب سوگند آنگاه که سپری شود.
- ❖ «۵) هَلْ فِي ذَلِكَ قَسْمٌ لِذِي حِجْرٍ؛ آیا (در این سوگندها) برای اهل خرد، سوگندی مهم نیست؟

﴿نکته‌ها﴾

«فجر» به معنای شکافتن است و مراد از آن، شکافتن تاریکی با سپیده دم است که زمان مقدس و با ارزشی است و در آن هنگام، جنبندها به تکاپو می‌افتدند و صبح و روز تازه‌ای را آغاز می‌کنند. در حدیثی مراد از فجر را حضرت مهدی علیه السلام دانسته «الفجر هو القائم عليه السلام» که شب تاریک ظلم و فساد، به صبح قیام آن حضرت برچیده خواهد شد. «حجر» به معنای منع و مراد از آن عقل است که انسان را از کار خلاف منع می‌کند. چنانکه «محجور» به معنای ممنوع التصرف است.

در روایات، برای «شفع» به معنای زوج و «وترا» به معنای فرد، مصاديق زیادی گفته شده است، از جمله اینکه مراد از وتر، روز نهم ذی الحجه (روز عرفه) و مراد از شفع روز دهم ذی الحجه (عید قربان) است و یا مراد از شفع، دو کوه صفا و مروه است و مراد از وتر، کعبه که یکی است. و یا مراد از وتر، خداوند یکتا و مراد از شفع، مخلوقات‌اند که همه جفت و زوج هستند، یا مراد نماز مستحبّ شفع و وتر است که در سحر خوانده می‌شود و یا مراد از شفع، روز نهم و دهم ذی الحجه و وتر، شب مشعر است.

مراد از «لیالی عشر»، یا ده شب آخر ماه مبارک رمضان است که شباهی قدر در آن قرار گرفته و یا ده شب اول ماه ذی الحجه است که روز عرفه و عید قربان را شامل می‌شود.

﴿پیام‌ها﴾

۱. زمان، مقدس و قابل سوگند است. «والفجر»
۲. بعضی ایام از قداست ویژه‌ای برخوردار است. «ولیال عشر»
۳. ساعات پایان شب که سالکان در آن سیر معنوی دارند، از قداست خاصی برخوردار است. «و الیل اذا یسر»
۴. مخاطبان قرآن، اهل خردند. «لذی حجر»

آیات ۶ الی ۱۴

- ❖ «۶» أَلْمَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبِّكَ بِعَادٍ ؛ آیا ندیدی که پروردگارت با قوم عاد چه کرد؟
- ❖ «۷» إِرَمَ دَأْتِ الْعِمَادِ ؛ (همان قوم) ارم، (شهری) که دارای بنای ستون دار بود.
- ❖ «۸» أَلْتَ لَمْ يُحَلِّقْ مُثْلَهَا فِي الْبِلَادِ ؛ (بنایی) که مانندش در دیگر شهرها ساخته نشده بود.
- ❖ «۹» وَسَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ؛ و با قوم شمود که در وادی خود تخته سنگها را (برای ساختن خانه) می‌بریدند.
- ❖ «۱۰» وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأُوتَادِ ؛ و با فرعون، صاحب قدرت و سپاه عظیم.
- ❖ «۱۱» الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ؛ آنها که در شهرها طغیان‌گری کردند.
- ❖ «۱۲» فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ؛ و در آن، فساد و تباہی افزودند.
- ❖ «۱۳» فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبِّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ؛ پس پروردگارت تازیانه عذاب بر آنان فروید آورد.
- ❖ «۱۴» إِنَّ رَبِّكَ لِبِالْمِرْضَادِ ؛ همانا پروردگارت در کمین گاه است.

﴿نکته‌ها﴾

- قوم عاد دو گروه بودند؛ عاد قدیم و جدید به دلیل آیه «عاد الاولی»، که بعد از حضرت نوح در منطقه احلاف زندگی می‌کردند و دارای هیکل‌هایی بزرگ و قدرتی عظیم و شهرهایی آباد بودند.
- «ارم» یا نام دیگر قبیله عاد است یا نام شاخه‌ای از قوم عاد و یا نام منطقه‌ای که قوم عاد در آن زندگی می‌کردند که ساختمان‌هایشان دارای ستون‌هایی بزرگ و بلند بوده است. بعضی ارم را ساختمان شداد و بعضی ساخته اسکندر در اسکندریه دانسته‌اند.
- «صَخْر» جمع صخره به معنای سنگ‌های بزرگ و سخت است و «واد» به فاصله میان کوه و تپه گفته می‌شود.
- «عماد» به معنای ستون یا ساختمان بلند است و «شمود» به اعراب ما قبل تاریخ گویند که در شمال عربستان ساکن بودند قومی که پیامبر آنها حضرت صالح بود.
- «جابوا»، به معنای بریدن سنگ است و کلمه «جواب» که از این ریشه است، به معنای قطع سوال با پاسخ صحیح است.
- ظاهراً قوم شمود بعد از قوم عاد بوده‌اند که نامشان بعد از آنها برده شده است.
- قهر بر عاد و شمود نمونه‌ای از در کمین بودن خدا نسبت به ستمکاران است. خداوند در کمین است، یعنی خلافکاران راه گریز ندارند و به طور ناگهانی گرفتار می‌شوند.
- استحکام ساختمان‌ها مانع قلع و قمع الهی نیست و به خاطر محکمی ساختمان نباید از قهر خداوند احساس امنیت کرد.

مقصود از «ذو الاوتاد» یا آن است که پایه‌های حکومت فرعون محکم بود یا آنکه مخالفان خود را میخکوب می‌کرد و یا آنکه سپاه فراوان داشت.

کلمه «صَبَّ» به معنای ریختن است، تعبیر بارش عذاب، شاید کنایه از عذاب پی‌درپی و مداوم باشد.

چگونه خداوند در کمین نباشد در حالی که او از رُگ گردن به ما نزدیک‌تر است؟ «و نحن اقرب الیه من حبل الورید».

► پیام‌ها:

۱. تاریخ قلع و قمع متجاوزان را فراموش نکنید. «الْمَ تَرَ»
۲. نابود کردن طغیانگران جلوه ربویّت خداوند است. « فعل رَبِّكَ بَعْدَ » به قول سعدی: ترَحَّمْ برَ پلنگ تیزندان ستمکاری بود بر گوسفندان
۳. نشانه خرد و عقل، عبرت گرفتن از تاریخ است. «لَذِي حَجَرَ الْمَ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبِّكَ»
۴. پیامبر اکرم صلی الله علیه وآلہ توسط وحی از تاریخ قوم عاد و ثمود و فرعون آگاهی داشت. «الْمَ تَرَ»
۵. ابتکار در معماری با استفاده از سنگ، در آن قوم عاد بوده است. «لَمْ يَخْلُقْ مِثْلَهَا فِي الْبَلَادِ»
۶. اختلاف و تضاد فکری، مانع از بیان هنر و ابتکارات دیگران نشود. «لَمْ يَخْلُقْ مِثْلَهَا فِي الْبَلَادِ»
۷. قدرت بدون معنویّت، عاملی است برای برهم زدن امنیّت. «جَابُوا الصَّخْرَ...ذِي الاوتاد... طَغُوا فِي الْبَلَادِ»
- ۸ طغیانگر و طغیان مرز نمی‌شناسد. «طَغُوا فِي الْبَلَادِ» (مراد از بلاد، همه مناطقی است که به آن دسترسی داشتند)
۹. سرچشم‌های فساد، طاغوت‌ها هستند. «طَغُوا فِي الْبَلَادِ فَاكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادِ»
۱۰. تمدن و پیشرفت، اگر همراه با تقوا و صلاح نباشد عامل سقوط و هلاکت است. «فَصَبَ عَلَيْهِمْ رَبِّكَ سَوْطَ عَذَابٍ»
۱۱. مربی، گاه برای تنبیه، نیاز به شلاق دارد. «رَبِّكَ سَوْطٌ»
۱۲. طغیان و فساد جز با قهر بر طرف نمی‌شود. «طَغُوا... سَوْطَ عَذَابٍ»
۱۳. مهلّت‌ها شما را مغور نکند که خدا در کمین است. «إِنَّ رَبِّكَ لِبِالْمَرْصَادِ»
۱۴. کیفر دنیوی نسبت به عذاب اخروی همچون تازیانه‌ای است که درد آن موقع و آثارش سطحی است و تنها بر پوست می‌ماند. «سَوْطَ عَذَابٍ»

آیات ۱۵ الی ۲۰

- ❖ «۱۵» فَأَمَّا إِلِّيْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَتَعَمَّهُ فَيَقُولُ رَبِّيْ أَكْرَمَنِ؛ امّا انسان، (طبعش این است که) هرگاه پروردگارش او را بیازماید و گرامیش داشته و نعمتش دهد، (مغورو شده و) گوید: پروردگارم مرا گرامی داشته است.
- ❖ «۱۶» وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّيْ أَهَانَنِ؛ ولی هرگاه او را بیازماید و روزی او را تنگ سازد، گوید: پروردگارم مرا خوار کرده است.
- ❖ «۱۷» كَلَّا بَلْ لَا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ؛ چنین نیست، بلکه شما یتیم را گرامی نمی دارید.
- ❖ «۱۸» وَلَا تَحَاضُّونَ عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ؛ و یکدیگر را بر اطعام ینوایان ترغیب نمی کنید.
- ❖ «۱۹» وَتَأْكُلُونَ التَّرَاثَ أَكْلًا لَمَّاً؛ و میراث را (به حق و ناحق) یکجا می خورید.
- ❖ «۲۰» وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حَبَّاً جَمَّاً؛ و مال را بسیار دوست دارید.

► نکته‌ها:

- ❖ «اَكَلَّا لَمَّا» یعنی یکجا خوردن، بدون دقت در این که حلال است یا حرام و آیا مال دیگران به آن اضافه شده یا نه. «لَمَّا» مصدر «لَمَّمت» به معنای جمع و ضمیمه کردن.
- ❖ «جَمَّاً» به معنای زیاد و انباسته است.
- ❖ رسول خداصلی الله عليه وآلہ فرمود: من و هر کسی که یتیمی را تحت تکفل خود قرار دهد، در بهشت در کنار هم هستیم.
- ❖ یکی از سنت‌ها و برنامه‌های قطعی خداوند، آزمایش مردم است؛ البته نه برای شناختن، بلکه برای ظهور خصلت‌ها و بروز تلاش‌ها تا بر اساس آن اجر و پاداش دهد.
- ❖ آزمایش‌های الهی گوناگون است، گاهی با رفاه و ثروت انسان را آزمایش می کند و گاهی با تنگدستی و مشکلات. ولی انسان عجول که از آزمایش الهی و اهداف آن غافل است، دست به قضاوت‌ها و تحلیل‌ها و تفسیرهای غلط زده و از خداوند گلایه می کند.

► پیام‌ها:

۱. آزمایش‌های الهی، جلوه‌ای از در کمین بودن پروردگار نسبت به انسان است. «ان ریک لبالمرصاد فاما الانسان اذا ما ابتلاه»
۲. آزمایش، وسیله تربیت و رشد انسان است. «الانسان ابتلاه ربّه»
۳. دریافت‌های انسان بر اساس لطف اوست نه استحقاق ما. پس گرفتار غرور و عجب نشده و از آزمایش غفلت نکنید. «اگرمه و نعمه»
۴. نه فقر نشانه اهانت است و نه دارایی نشانه کرامت؛ بلکه هر دو وسیله آزمایش است. «ابلاه... فاکرمه، ابتلاه فقدر عليه رزقه»
۵. مهمتر از جسم یتیم روح اوست که باید گرامی داشته شود. «تکرمون»
۶. کمبودهای روحی را با احترام و محبت جبران کنید. (اولین انتظار یتیمان احترام به شخصیت آنان است) «تکرمون اليتيم»
۷. در مورد کارهای خداوند، قضاوت نابجا نکنید. دلیل تنگی رزق را بی‌اعتنای خداوند نپندازید، بلکه نتیجه عملکرد خودتان بدانید. «کلّاً بل لا تکرمون اليتيم»
۸. احسان به دیگران، در رزق و روزی انسان نقش مهمی دارد. «لاتکرمون - فقدر عليه رزقه»
۹. بینوایان باید گرسنه بمانند. با انفاق خود، با تشویق دیگران باید به آنان رسیدگی کرد. «تحاضرون على طعام المسكين»
۱۰. در درآمدهای خود دقّت کنید؛ هر نانی مصرف کردنی نیست. «اکلًا لَمَا»
۱۱. علاقه به مال فطری است، آنچه مذموم است، علاقه شدید است «جُبًا جَمًا»
۱۲. تکریم خدا از شما، باید سبب تکریم از یتیمان باشد. «اکرمه... لا تکرمون»

✓ رسول خدا (ص): ای جامعه قرآن خوانان! در مورد آنچه از قرآن خداوند بر دوش شما نهاده تقوای الهی را پیشه کنید . زیرا من و شما مسئولیم، من مسئول ابلاغ رسالتم و از شما درباره آنچه از کتاب خدا و سنت من دارید سؤال خواهد شد. (جامع الاخبار و الآثار، جلد ۱، صفحه ۳۷۹)

✓ پیامبر خدا (ص): کسی که قرآن را بیاموزد و به آن عمل نکند و دنیا دوستی و زینت آن را بر قرآن ترجیح دهد سزاوار خشم خداوند است، و در ردیف یهود و نصاری قرار خواهد داشت که کتاب خدا را پشت سر انداختند. (جامع الاخبار و الآثار، جلد ۱، صفحه ۲۲۱)

✓ امیر المؤمنین علی (ع): قرآن را فراگیرید، زیرا قرآن بهترین حرف نو است و در آن اندیشه عمیق کنید، زیرا آن بهار قلب‌هاست و به وسیله نور آن شفا گیرید، زیرا آن شفای سینه‌هاست. (نهج البلاغه، خطبه ۱۱۰)

✓ امام حسن مجتبی (ع): در این قرآن چراغهای روشن (هدایت) و داروی شفابخش دلهاست. (جامع الاخبار و الآثار، جلد ۱، صفحه ۱۶۴)

آیات ۲۱ الی ۲۶

- ﴿۲۱﴾ كَلَّا إِذَا ذَكَرَتِ الْأَرْضُ ذَكَرَّاً ذَكَرًا ؛ چنان نیست (که می‌پندارید) ، آنگاه که زمین به شدت درهم کوبیده شود.
- ﴿۲۲﴾ وَجَاءَ رَبِّكَ وَالْمَلَكُ صَفَّاً ؛ و (فرمان) پروردگارت با فرشتگان صف در صف فرارسد.
- ﴿۲۳﴾ وَجِئَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ وَآتَى لَهُ الدِّكْرَ ؛ آن روز دوزخ را حاضر کنند، در آن روز انسان متذکر شود ولی این تذکر چه سودی برایش دارد؟
- ﴿۲۴﴾ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاةٍ ؛ (در آن روز انسان) گوید: ای کاش برای زندگی (امروز) چیزی از پیش فرستاده بودم.
- ﴿۲۵﴾ قَيْوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابَهُ أَحَدٌ ؛ پس در آن روز هیچکس به مانند عذاب او عذاب نکند.
- ﴿۲۶﴾ وَلَا يُؤْثِقُ وَثَاقَهُ أَحَدٌ ؛ و هیچکس چون به بند کشیدن او، در بند نکشد.

﴿ نکته‌ها: ﴾

- «دَكَّ» به معنای کوبیدن و هموار کردن است و دَكَه و دَكَان جایی است که برای عرضه اجناس، زمین آن هموار و مهیا می‌شود.
- امام رضاعلیه السلام فرمود: مراد از « جاء رَبِّك »، آمدن فرمان پروردگار است (نه آمدن خود پروردگار). چنانکه در آیه ۳۳ سوره نحل می‌فرماید: «یأتی امر رَبِّك »، فرمان پروردگارت می‌آید.
- مراد از «و جیءَ يوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ»، پردهبرداری از روی آن باشد. چنانکه در جای دیگر می‌فرماید: «برزت الجحیم لمن یری ». هنگامی که آیه «و جیءَ يوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ» نازل شد، پیامبر اکرم صلی الله علیه وآلہ درهم فرو رفت، به گونه‌ای که هیچ کس جرأت سخن گفتن با آن حضرت را نداشت.

➤ پیام‌ها:

۱. خداوند، انسان را از علاقه شدید به مال و تصاحب حق دیگران باز می‌دارد. «تحبّون المال... كلاً»
۲. داروی حرص و حب مال، یاد قیامت است. «تأكّلون التراث... تحبّون المال... كلاً اذا دَكَّت الارض»
۳. قیامت، روز حاکمیت مطلق فرمان الهی است. «جاء ربّك»
۴. از رعایت نظم و سلسله مراتب، نمایش قدرت فرشتگان در قیامت به چشم می‌خورد. «الملك صفا صفا»
۵. تذکر و پشیمانی در قیامت سودی ندارد. «و أتى له الذّكرى»
۶. قیامت، روز هوشیاری و یادآوری است. «يومئذ يتذكّر الانسان»
۷. جهنم، در قیامت ظاهر می‌شود. «جيء... بجهنم»
۸. قیامت روز حسرت است. «يا ليتنی»
۹. آرزو کارساز نیست، تلاش لازم است. «يا ليتنی قدّمت»
۱۰. زندگی واقعی و ابدی، زندگی قیامت است. «لحياتي»
۱۱. خدای رحیم، در جای خود شدید است. «لا يعذّب عذابه احد»
۱۲. ممکن است برای کیفرهای خداوند در دنیا مشابهی باشد، اما در آخرت عذاب الهی مشابه ندارد. «فيومئذ لا يعذّب عذابه احد»
۱۳. در قیامت، امکان فرار از عذاب نیست. «لا يعذّب... لا يوثق»

امام خمینی (ره):

- ✓ قرآن، شما را آزاد قرار داده است و قرآن، استقلال شما را بیمه کرده است.
- ✓ استقلال و آزادی در پیروی از قرآن کریم و رسول اکرم (ص) است.
- ✓ ما از آزادی منهای قرآن و از استقلال منهای اسلام، بیزار هستیم. ما آزادی در پناه قران را می‌خواهیم.
- ✓ اگر تمام آزادی‌ها را به ما بدهند و تمام استقلال‌ها را به ما بخواهند قرآن را از ما بگیرند، نمی‌خواهیم.

امام خامنه‌ای (مد ظله العالی):

- ✓ در فضای زندگی ما باید قرآن حکومت کند و برکات قرآنی موج بزند. در سایه‌ی قرآن است که معرفت و بصیرت و شجاعت و اقدام ما معنا پیدا می‌کند و به سمت هدف‌های درست متوجه می‌شود.

آیات ۲۷ الی ۳۰

- ❖ «۲۷» يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَةُ ؛ هان ای روح آرام یافته!
- ❖ «۲۸» ارْجِعِي إِلَى رَبِّكَ رَاضِيَةً مَرْضِيَةً ؛ به سوی پروردگارت بازگرد که تو از او راضی و او از تو راضی است.
- ❖ «۲۹» فَادْخُلِي فِي عِبَادِي ؛ پس در زمره‌ی بندگان من درآی.
- ❖ «۳۰» وَادْخُلِي جَنَّتِي ؛ و بهشت من داخل شو!

﴿نکته‌ها﴾

- دل آرام و نفس مطمئنه، با ذکر خدا به دست می‌آید. «الا بذکرالله تطمئن القلوب» و بهترین ذکر خدا نماز است. «اقم الصلاة لذکری».
- راضی بودن و مرضی بودن، شانه نفس مطمئنه است که او از خدا راضی است و خدا نیز از او راضی است.
- از امام صادق علیه السلام سؤال شد که آیا مؤمن از جان دادن خود راضی است؟ حضرت فرمود: در لحظه اول راضی نیست ولی فرشته قبض روح به او دلداری می‌دهد که من از پدر به تو مهربان ترم، چشمت را باز کن. او چشم باز می‌کند و پیامبر صلی الله علیه وآلہ و علی و فاطمه و حسن و حسین و سایر امامان علیهم السلام را می‌بیند. فرشته می‌گوید: اینان دوستان تو هستند. مؤمن هم با دیدن این صحنه راضی می‌شود و در این هنگام خطاب «یا ایتها النفس المطمئنة» را می‌شنود.

﴿پیام‌ها﴾

۱. اصالت انسان با روح است و بدن، مرکب آن است. «یا ایتها النفس» (خطاب خداوند به نفس است)
۲. بهشت بدون یار و همدم، بهشت نیست. «ادخلی فی عبادی»
۳. بهشت، انواع و درجاتی دارد. «جنتی» چنانکه قرآن در موارد متعدد فرموده است: «جنت عدن»

«والحمد لله رب العالمين»